

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.9.2000
KOM(2000) 593 endelig

2000/0248 (CNS)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om fastlæggelse af en fællesskabsordning for koordinering af civilbeskyttelsesindsatsen i katastrofetilfælde

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Indledning

- 1.1. En række naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer og miljøulykker har i den seneste tid forårsaget alvorlige skader i en række medlemsstater og nabolande. Der har været jordskælv, olieudslip ud for Bretagnes kyster, ødelæggende uvejr i adskillige medlemsstater og katastrofale oversvømmelser i nogle af ansøgerlandene. Dæmningssvigt i Donaus afvandingsområde har forårsaget alvorlig forurening, og den nylige fyrværkeriekspllosion i Nederlandene resulterede i et betydeligt tab af menneskeliv.
- 1.2. Erfaringerne fra disse alvorlige katastrofer har udløst nogle *opfordringer til øjeblikkelig forbedring af civilbeskyttelsesindsatsen på fællesskabsplan*. Europa-Parlamentet har ligeledes vedtaget en række beslutninger, hvor det opfordrer Kommissionen til at træffe sådanne tiltag. Det vigtigste element i disse opfordringer er kravet om, at når der opstår en katastrofe i eller uden for Unionen, skal de enkelte indsats fra medlemsstaternes beredskabsmandskaber være *mere effektivt koordineret*. Formålet med dette forslag er således at forbedre koordineringen af indgrebene i tilfælde af naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer og miljøulykker, herunder større havforureningsulykker. Det tager også hensyn til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Santa Maria da Feira den 19. og 20. juni 2000, der bemærkede, at Kommissionen kort efter ville forelægge forslag på civilbeskyttelsesområdet.
- 1.3. Dette forslag til en udbygget fællesskabsordning for civilbeskyttelsesindgreb supplerer det igangværende fællesskabshandlingsprogram inden for civilbeskyttelse (2000-2004)¹. Nogle dele af den foreslåede indsats, såsom tidlig varsling, udpegning af beredskabshold, oprettelse af vurderings- og koordineringshold og fastlæggelse af ensartede regler for fælles indgreb, er ikke medtaget i det igangværende handlingsprogram. Målgrupperne for uddannelsesprogrammet til at forbedre gensidig indsatskapacitet er desuden temmelig forskellige fra dem, det igangværende handlingsprogram er rettet imod. Endelig skal det også understreges, at de foreslåede foranstaltninger ikke kunne finde sted inden for det eksisterende programs rammer på grund af de meget begrænsede midler, der er afsat hertil. Der vil blive sørget for overensstemmelse og komplementaritet mellem det igangværende handlingsprogram og foranstaltningerne under den foreslåede ordning bl.a. ved at anvende samme forvaltningsudvalg.
- 1.4. Indtil resultatet af drøftelserne i Europa-Parlamentet og i Rådet om dette forslag foreligger, er Kommissionen villig til at forene det igangværende handlingsprogram med den foreslåede ordning.
- 1.5. Resolutionen af 8. juli 1991 om forbedring af medlemsstaternes gensidige bistand i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske katastrofer² er grundlaget for Den Europæiske Unions nuværende ordning for indsats i tilfælde af katastrofer. Nøgleværktøjet er *Operational Manual of Civil Protection in the European Union*, der hovedsagelig består af:

¹ EFT L 327, 21.12.1999, s.53.

² EFT C 198, 8.7.1991, s. 1.

en fortegnelse over ansvarlige myndigheder, herunder døgnberedskaber

en fortegnelse over civilbeskyttelsesressourcer, der er til rådighed i medlemsstaterne.

Gennem denne manual er der blevet skabt et netværk, hvorved medlemsstaterne kan kontakte hinanden enten direkte eller gennem Kommissionen. Ifølge resolutionen kræves det imidlertid ikke, at medlemsstaterne aktiverer fællesskabsordningen i tilfælde af en katastrofe. Ordningen bringes kun i brug, hvis en medlemsstat eller et tredjeland, der hjemsøges af en katastrofe, anmoder herom.

I tilfælde af *utilsigtet havforurening* har der siden begyndelsen af 1980'erne eksisteret en lignende ordning for gensidig assistance, der omfatter et specielt fællesskabsinformationssystem.

- 1.6. Der findes også adskillige andre fællesskabsaktiviteter med tilknytning til civilbeskyttelse. Disse aktiviteter er beskrevet i bilaget til denne begrundelse.

2. Nuværende fællesskabsordninger i tilfælde af nødsituationer

Når der sker en katastrofe, og en medlemsstat eller et tredjeland anmoder herom, sørger Fællesskabets civilbeskyttelsesordning for øjeblikkelig aktivering af *civilbeskyttelsesdøgnvagten* i generaldirektoratet for miljø. Denne struktur er parat til at *fremme og koordinere assistance fra andre medlemsstater til den medlemsstat, der anmoder herom*. På denne måde anmodes der om ekspertise og andre ressourcer, der kan mobiliseres øjeblikkeligt og stilles til rådighed, gennem det oprettede civilbeskyttelsesnetværk, der består af ansvarlige myndigheder og Kommissionens tjenestegrene.

Efter Assisi-jordskælvet i 1997 benyttede Italien denne civilbeskyttelsesstruktur til at anmode om nødly for de hjemløse i Umbria og Le Marche. I løbet af nogle få timer sendte Østrig nødly til 3 300 personer og andet udstyr. Adskillige andre medlemsstater tilbød øjeblikkelig andre vigtige ressourcer.

Efter Erika-olieudslippet i december 1999 indsatte Kommissionen *bl.a.* en forbindelsesofficer, en koordinator og tre eksperter til at assistere de franske myndigheder, og der blev sendt anmodninger om udstyr til de andre medlemsstater.

Andre basisfunktioner for strukturen er at *indsamle valideret information og formidle den til medlemsstaterne*. Erfaringer fra de nylige større ulykker fremhæver den altafgørende planpolitiske betydning, det har for medlemsstaterne at opnå sådan information.

3. Erfaringen med de nuværende ordninger

Den væsentligste fordel ved den nuværende ordning er, at der er en *meget let struktur*, hvis drift kræver relativt få personale- og budgetressourcer.

Erfaringerne i de seneste år har imidlertid vist, at den nuværende ordning ikke har kapaciteten til at mobilisere betydelige og tilstrækkelige ressourcer fra medlemsstaterne og til at koordinere indsatserne, som det kræves. Herudover benytter medlemsstaterne ikke altid i tilstrækkelig grad den forhåndenværende struktur og det støtte- og koordineringspotentiel, det tilbyder.

Det forekommer også, at medlemsstaterne ikke altid er klare over de indsatsressourcer, der er til rådighed i medlemsstaterne, og som kunne indsættes til assistance, eller over muligheden af at mobilisere disse ressourcer på et tidligt tidspunkt i krisesituationen.

Med den nuværende ordning er der reelt vanskeligheder ved at etablere en fælles indsats fra flere medlemsstater: indsatsholdene kender ikke hinanden, de kender heller ikke de teknikker, deres kolleger anvender i andre medlemsstater. Dette medfører mangel på effektivitet, når de skal løse opgaver sammen under en katastrofe.

Kommunikation med en medlemsstat, der er ramt af en katastrofe, er også altid yderst vanskelig og gør ikke assistancen fra andre medlemsstater nemmere.

Den nuværende ordning synes således ikke i stand til at opfylde det faktiske behov for, at medlemsstaternes indsatsholds arbejde koordineres bedre. Dette peger tydeligt på behovet for en betydelig udbygget ordning, som der er blevet opfordret til på politisk plan.

4. Forslag til en bedre ordning

- 4.1. Der er blevet fastlagt fire væsentlige elementer, der forekommer nødvendige for at nå frem til en bedre ordning, nemlig:

Forudbestemmelse af indsatsressourcer. Formål: bestemme på forhånd de indsatshold, der er til rådighed i medlemsstaternes redningsberedskaber med meget kort varsel (normal responstid er 2-24 timer, efter katastrofen er sket), og som vil kunne mobiliseres (deres sammensætning afhænger af katastrofetypen og de særlige behov i den pågældende katastrofe).

Uddannelsesprogram for at forbedre indsatskapaciteten. Formål: opstille et uddannelsesprogram for at forbedre disse holds evne til at arbejde sammen og indbyrdes opnå optimal komplementaritet. Dette program vil omfatte fælles uddannelseskurser og øvelser, og muligheder for holdmedlemmer for i korte perioder at blive indsat i hold i andre medlemsstater.

Vurderings- og koordineringshold. Formål: etablere kapaciteten til at *mobilisere et mindre vurderings- og koordineringshold og indsætte det øjeblikkeligt på katastrofestedet* for at forbedre effektiviteten og koordinationen på stedet og afgøre, hvilke ressourcer der er de bedst egnede til den pågældende nødsituation og i givet fald være forbindelsesled til de ansvarlige myndigheder i det land, der anmoder om assistance.

Etablering af et fælles katastrofevarslingssystem. Formål: udvikle et fælles katastrofevarslingssystem mellem medlemsstaternes administrationer og de relevante tjenestegrene i Kommissionen.

- 4.2. De ovennævnte indsatshold vil være ordningens hovedhjørnesten. I forbindelse med katastrofestyring er der imidlertid altid behov for betydelig fleksibilitet, og derfor skal medlemsstaterne og tredjelandene også have mulighed for at anmode om anden støtte, der involverer specialuddannet personel og specialudstyr, der er nødvendige til at klare en bestemt nødsituation. Civilbeskyttelsesmyndighederne i medlemsstaterne, men også ikke statslige organisationer og andre relevante organer, kunne stille disse

ressourcer til rådighed. Det vil desuden blive nødvendigt med et pålideligt videnskabeligt og teknisk netværk, der kan bidrage til fare- og risikovurderingen.

5. Nødsituationer i Unionen

I tilfælde af en nødsituation i Unionen aktiveres ordningen af den medlemsstat, der befinder sig i en nødsituation. Denne medlemsstat skal anmelde katastrofen og kan eventuelt anmode om assistance fra andre medlemsstater. Sådanne anmodninger kan rettes direkte til andre medlemsstater eller til døgnvagten i generaldirektoratet for miljø gennem katastrofevarslingssystemet, der indgår i dette forslag.

DG-miljøs døgnvagt reagerer, så snart anmeldelsen er modtaget; den vil øjeblikkelig foretage en foreløbig vurdering af situationen og i givet fald informere de andre medlemsstater. Den vil dernæst sende anmodninger ud om indsatshold, udstyr eller andre specialressourcer.

Ordningen kan også stille et vurderings- og koordineringshold til rådighed for den medlemsstat, der er hjemmøgt af en katastrofe. Dette hold vil derefter kunne danne forbindelsesled mellem beredskabet og de assisterende medlemsstater for sammen at finde frem til den bedste indsats.

Det skal understreges, at ansvaret for beslutningstagningen i alle tilfælde fuldt ud forbliver hos de medlemsstater, der anmoder om og yder assistancen.

6. Nødsituationer uden for Unionen

Efter en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe, der sker uden for Unionen, kan et tredjeland anmode om assistance fra Fællesskabet og/eller dets medlemsstater. Sådanne anmodninger kan rettes direkte til Kommissionen eller gennem en medlemsstat eller andre kanaler. Efter sådanne anmodninger vil GD-miljøs døgnvagt aktivere ordningen og gå frem på samme måde som for en nødsituation i Unionen med at koordinere indsatsholdene fra medlemsstater, der yder assistance.

Indsatsen i den første fase af katastrofen vil omfatte redningsopgaver og øjeblikkelig humanitær bistand. Den ville blive udført i nært samarbejde med Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) for at sikre en blød overgang til den fase, hvor sidstnævnte kan yde humanitær bistand.

Den udbyggede civilbeskyttelsesordning vil ligeledes kunne bidrage til Unionens overordnede ikke militære indsats i krisetilfælde i tredjelande i henhold til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der blev truffet beslutning om på Det Europæiske Råd i Helsinki.

7. Nødvendige politiske forpligtelser

Der skal løses to vigtige politiske spørgsmål for at sikre, at et udbygget EU-samarbejde på dette område bliver effektivt, nemlig:

medlemsstaternes politiske forpligtelse til at deltage i denne udbyggede europæiske ordning for koordinering af indsats;

ansøgerlandene bør også opfordres til at indgå en lignende forpligtelse for at tage i ordningen.

Disse spørgsmål er fundamentale: de seneste erfaringer har vist det nuværende systems tekniske begrænsninger. Kun en klar politisk vilje, der udtrykkes på højeste plan, til at benytte og drage fordel af den foreslåede ordning vil garantere dens effektivitet på lang sigt.

8. Retsgrundlag

Der står i artikel 2 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab blandt andet, at Fællesskabet gennem iværksættelsen af fælles politikker og aktiviteter som omhandlet i artikel 3 har til opgave at fremme social samhørighed og solidaritet mellem medlemsstaterne. Traktatens artikel 3, stk. 1 u) siger, at disse aktiviteter skal omfatte foranstaltninger inden for civilbeskyttelse. Derfor finder artikel 308 i EF-traktaten anvendelse som retsgrundlag.

Artikel 2 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab siger i litra b), at Fællesskabet til opfyldelse af sin opgave skal indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed og overvåge deres anvendelser. I kapitel 3 i Euratom-traktaten er der fastsat bestemmelser med henblik på at beskytte befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling. For at imødekomme en af Fællesskabets målsætninger indeholder Euratom-traktaten retsgrundlaget i artikel 203.

9. Andre spørgsmål

Ud over høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg vil dette forslag blive forelagt Regionsudvalget med henblik på udtalelse, eftersom en ordning af denne art også er af betydning for de regionale og lokale myndigheder.

Bilag

Oversigt over fællesskabsaktiviteter med tilknytning til civilbeskyttelse

Med denne korte oversigt over Fællesskabets aktiviteter på dette område forklares baggrunden og konteksten for dette forslag. Civilbeskyttelse kan normalt defineres som en *tværtjenstlig aktivitet*. Formålet hermed er at sikre beskyttelse af befolkningen, miljøet og ejendom. Den dækker følgende *fire hovedfaser*:

Forebyggelse af ulykker;

Beredskab til øjeblikkelig indsats;

Indsats ved ulykker og katastrofer;

Oprydningsarbejde efter katastrofer.

Udover den ovenfor beskrevne fællesskabsordning for fremme af gensidig assistance falder hovedelementerne i EU's nuværende almene aktiviteter af betydning for civilbeskyttelsen ind under følgende tre områder:

Civilbeskyttelse: den 9. december 1999 vedtog Rådet et femårigt (2000-2004) fællesskabshandlingsprogram inden for civilbeskyttelse³. Hensigten hermed var ikke at erstatte medlemsstaternes egne bestræbelser på dette område, men snarere i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet at støtte og supplere dem. Programmets to hovedprioriteter er forebyggelse af katastrofer og oplysning af offentligheden. Det indeholder forskellige aktioner såsom workshops, udveksling af eksperter og øvelser med henblik på at forbedre beredskabet i Fællesskabet og dele erfaringerne.

Utilsigtet havforurening: Fællesskabssamarbejdet på dette område har været i udvikling siden 1978. Der vil snart foreligge Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om vedtagelse af EF-rammebestemmelser for samarbejde i tilfælde af utilsigtet havforurening, foreløbig i en syvårig periode (2000-2006) (interinstitutionelt dokument 98/0350(COD)). De foranstaltninger, der skal gennemføres inden for disse rammebestemmelser, omfatter uddannelseskurser, pilotprojekter til at forbedre rensningsteknikker og etablering af et fællesskabsinformationssystem. Det overordnede formål med denne fællesskabsaktion på dette område er at bidrage til og støtte de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer for at forbedre deres indsatsmuligheder i tilfælde af havforureningsulykker.

Seveso II: Formålet med Rådets direktiv 96/82/EF⁴ om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ("Seveso II"-direktivet) er at forebygge større uheld med farlige stoffer og begrænse følgerne heraf for mennesker og miljøet. Det indførte nye krav til sikkerhedsstyringssystemer, beredskabsplanlægning og arealanvendelsesplanlægning samt nye bestemmelser om inspektioner, som medlemsstaterne skal udføre.

³ Rådets beslutning 1999/847/EF, EFT L 327, 21.12.1999, s. 53.

⁴ EFT L 10, 14.01.1997, s. 13.

Mange andre Kommissionspolitikker indeholder initiativer, der også bidrager til civilbeskyttelsesformål (f.eks. beskyttelse af personer, miljøet og ejendom), som på følgende områder:

Strålingsbeskyttelse: Rådets beslutning 87/600/Euratom⁵ om en fællesskabsordning for hurtig udveksling af information i tilfælde af strålingsfare. ECURIE-døgnvagten afprøves regelmæssigt med medlemsstaternes kontaktpunkter, og der foretages tekniske udviklinger med støtte fra Det Fælles Forskningscenter i Ispra. Derudover skal Kommissionen ifølge Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87⁶ om nødvendigt øjeblikkeligt vedtage det højest tilladte niveau for radioaktiv kontaminering af fødevarer og foder.

Strukturfonde: Et andet meget vigtigt element i Fællesskabets indsats på civilbeskyttelsesområdet er den betydelige finansielle støtte, der gives til regioner, der måtte hjemsøges af katastrofer, når områderne er omfattet af strukturfondenes mål. Programmer, der samfinansieres af strukturfondene, giver mulighed for manøvre i tilfælde af nødsituationer. Der er tidligere blevet anvendt forskellige valgmuligheder i forbindelse med naturkatastrofer. Det er muligt at anmode om finansielle overførsler mellem forskellige foranstaltninger med et enkelt program eller mellem forskellige programmer i samme medlemsstat, selv om denne mulighed kun er til stede under bestemte omstændigheder. De nye retningslinjer for programmer, der kan samfinansieres af EFRU inden for rammerne af **INTERREG III-fællesskabsinitiativet**, omfatter eksplicit civilbeskyttelse og katastroforebyggelse. Forebyggende foranstaltninger som denne omfattes af både den grænseoverskridende samarbejdsdel og i den tværnationale samarbejdsdel af INTERREG III-fællesskabsinitiativet.

Erhvervs politik: Rådets direktiv 89/106/EØF⁷ om byggevarer har til formål at sikre, at sådanne produkters ydeevne muliggør, at bygninger og andre bygningsarbejder opfylder de væsentlige krav, herunder mekanisk stabilitet, brandsikkerhed og sikkerhed ved anvendelse. Der ydes finansiell og anden støtte til standardisering på tilknyttede områder og til udvikling af europæiske strukturdesignkoder (Eurocodes), der *bl.a.* tager hensyn til bygværkers adfærd i tilfælde af naturkatastrofer såsom brand, jordskælv og voldsomme snemasser.

Landbrug: Rådets forordning (EØF) nr. 2158/92 af 23. juli 1992⁸ om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande støtter medlemsstaternes bestræbelser på at forebygge skovbrande, medens det samtidig sikres, at skovbrugsforanstaltninger med støtte fra andre kilder, såsom udvikling i landdistrikter med stor brandrisiko, er tilknyttet beskyttelsesordninger gennem gennemførelse af integrerede planer for skovbrandbeskyttelse. Det er med denne forordning desuden blevet muligt at etablere et fællesskabsinformationssystem for skovbrande, hvorved oplysninger kan udveksles mellem internationale/overnationale organisationer, der arbejder på dette område.

Energi og transport: Hvad angår sikkerhed på vejtransportområdet, udmøntes fællesskabslovgivningen i forskellige planpolitiske og tekniske foranstaltninger. Der

⁵ EFT L 371, 30.12.1987, s. 76-78.

⁶ EFT L 281, 14.10.1988, s. 55.

⁷ EFT L 40, 11.02.1989, s. 12.

⁸ EFT L 217, 31.07.1992, s. 3.

findes sociale bestemmelser, der omfatter standarder for opnåelse af kørekort, regler om køre- og hviletider for erhvervschauffører samt krav om at bære sikkerhedsbælte. Hvad angår tekniske foranstaltninger, er der trafikikkerhedskontrol og mange sikkerhedsstandarder ved typegodkendelse af køretøjer. Der findes også standarder for transport af farligt gods, begrænsning af maksimal hastighed, vægt og dimensioner af tunge erhvervskøretøjer. Der gøres også mange bestræbelser for at forbedre færdselssikkerhedskulturen. Der blev for nylig vedtaget en meddelelse om færdselssikkerhed. Arbejdet inden for søikkerhed sigter mod at forebygge ulykker og beskytte menneskeliv, miljøet og sikker navigation. Der er blevet lagt særlig vægt på olietankeres sikkerhed, navnlig med Kommissionens vedtagelse af en forslagspakke for at forebygge katastrofer som Erika-katastrofen. Som led i "Galileo-initiativet" er Kommissionen ved at udarbejde den fremtidige fællesskabsaktion, der vil få betydelig virkning for tilrettelæggelsen af eftersøgnings- og redningstjenester, navnlig lokalisering af ulykkens ofre. Noget lignende kunne ske ved udarbejdelsen af fællesskabslovgivning vedrørende det "fælles europæiske luftrum". Med hensyn til sikkerhed på det nukleare område er ansvaret hovedsagelig overladt til medlemsstaternes nationale organisationer. Der eksisterer internationale konventioner, der dækker tidlig notifikation og assistance i tilfælde af nukleare ulykker eller strålingsrisiko.

Forskning: Under det femte rammeprogram, gennem de generiske aktiviteter i miljøforskningsprogrammet, ydes der støtte til projekter, der drejer sig om bekæmpelse af naturkatastrofer og teknologiske farer. Naturkatastrofer omfatter jordskælv, oversvømmelser og hydrogeologiske risici, vulkanudbrud og skovbrande. Aktiviteter vedrørende teknologiske farer fokuseres på forståelse af processer, og vurdering, forudsigelse, afhjælpning og risikostyring i forbindelse med driften af menneskeskabte strukturer og industrianlæg.

Det Fælles Forskningscenter: Under det femte rammeprogram har Det Fælles Forskningscenter allerede ydet videnskabelig og teknisk støtte til fællesskabssamarbejdet om civilbeskyttelse, herunder overvågning af oversvømmelser og skovbrande, oprettelse af et fællesskabssystem for udveksling af katastrofeinformation, beslutningstagningsstøtte, risikovurdering, forebyggelse af teknologiske ulykker og miljøkvalitetsvurdering. Det Fælles Forskningscenter kan ligeledes yde teknisk støtte i forbindelse med naturkatastrofer og teknologiske ulykker, herunder risikovurdering og forebyggende foranstaltninger.

Informationssamfundet: Det transeuropæiske telenetprogram (TEN-Telecom) støtter projekter inden for risiko- og katastrofestyring, som i tilfælde af oversvømmelser, skovbrande, jordskælv, industriulykker, overvågning af havis og kystnære vande, samt overvågning af områder uden bemanding. IST-programmet støtter projekter vedrørende miljøbeskyttelse og minerydning såvel som gennemførelse af Rådets beslutning af 29. juli 1991 om indførelse af et fælleseuropæisk alarmnummer (112).⁹ Der blev for nylig nedsat en koordineringsgruppe af repræsentanter fra industrien og beredskabsmyndighederne til at undersøge beredskabstjenesternes adgang til at lokalisere, hvorfra nødopkald bliver foretaget.

⁹ EFT L 217, 6.8.1991, s. 31.

Uddannelse og kultur: Der er forskellige projekter med relation til civilbeskyttelse, navnlig under Leonardo-programmet og inden for rammerne af den europæiske volontørtjeneste.

Eksterne forbindelser: Inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er Unionen ved at udvikle en ordning for ikke militær krisestyring. Fællesskabet spiller gennem Kommissionen allerede en tydelig udenrigspolitisk rolle gennem en lang række instrumenter med forskellige formål og rettet mod forskellige regioner. Kommissionens evne til at handle øjeblikkeligt og effektivt i tilfælde af overhængende og egentlige kriser vil involvere vidtrækkende tilpasninger af eksisterende instrumenter. Kommissionens forslag til en beredskabsordning, der i øjeblikket behandles i Rådet, vil støtte aktioner i den første søjle i forbindelse med kriseforebyggelse og -styring og kræve øjeblikkelig finansiering, der ikke er mulig med den nuværende budgetpraksis. Beredskabsordningen og den nye krisegruppe, der er ved at blive oprettet i Kommissionen, skal anses for to gensidig støttende komponenter. Dette vil medføre yderligere foranstaltninger, herunder ny strategisk tænkning med hensyn til at fremme proaktive bidrag fra Kommissionen og forøge dennes synlighed i sikkerhedsrelaterede spørgsmål. AVS/EF-partnerskabsaftalerne indeholder specielle bestemmelser om og finansieringsmuligheder for forebyggelse af katastrofer og katastrofebistand.

Sundhed og forbrugerbeskyttelse: Handlingsprogrammet vedrørende forebyggelse af personskader vil bidrage til aktiviteter inden for folkesundheden, der søger at mindske personskader. Der er desuden blevet oprettet en tværtjenstlig gruppe for brandsikkerhed i hoteller. Det er planen at forelægge en rapport om brandsikkerheden i hoteller inden udgangen af 2000. Brandsikkerhedsaspekter vil blive undersøgt som led i bestemte tjenester i forbindelse med aktiviteterne vedrørende tjenesteydelsers sikkerhed, der blev meddelt af Kommissionen i handlingsplan for forbrugerpolitikken 2000-2001.

ECHO: ECHO er et af verdens førende ydere af humanitær bistand uden for Den Europæiske Union. Den har i de seneste år givet i alt mellem EUR 500 og 800 mio. om året i over 60 lande. Humanitær bistand til ofre for naturkatastrofer i tredjelande beløb sig til EUR 64 mio. i 1999. ECHO's katastrofeberedskabsprogram ("DIPECHO") finansierer pilotprojekter i adskillige katastrofeudsatte regioner i verden. Den er baseret på forordning (EF) nr. 1257/96 om humanitær bistand, der blandt hovedformålene for humanitære bistandsforanstaltninger anfører "at indføre et beredskab over for risici for naturkatastrofer eller tilsvarende ekstraordinære situationer og at anvende et egnet hurtigtvirkende varslings- og interventionssystem " (artikel 2, f)). DIPECHO råder over et budget på EUR 7,5 million i 2000. Med henblik på at forbedre varslingskapaciteten er ECHO i øjeblikket ved at udvikle et internet-baseret informationssystem, der systematisk overvåger områder, der er særlig udsatte for katastrofer overalt i verden. Ved nøje at analysere udvalgte specialiserede internetsteder, satellitbilledtjenester og databaser vil systemet kunne give en daglig analyse af tilstanden i verden, for så vidt angår potentielle katastrofer.

Retlige og Indre Anliggender: Politiets inddragelse i civilbeskyttelsesaktiviteter vedrører identifikation af ofre foretaget af retsmedicinske eksperter såvel som spørgsmål om offentlig orden og sikkerhed. Det civile politi vil desuden blive en vigtig bestanddel af ovennævnte ikke militære krisestyring. Politisamarbejdsanliggender er omfattet af traktaten om Den Europæiske Union, der giver Kommissionen det hertil hørende ansvar.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om fastlæggelse af en fællesskabsordning for koordinering af civilbeskyttelsesindsatsen i katastrofetilfælde

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308, og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medens Fællesskabets indsats for at gennemføre resolutionen af 8. juli 1991 om forbedring af medlemsstaternes gensidige bistand i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske katastrofer har hjulpet med til at beskytte personer, miljøet og ejendom, er der nu behov for at sikre en endnu bedre indsats i tilfælde af naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer og miljøulykker, herunder utilsigtet havforurening, der forekommer både i og uden for Den Europæiske Union, og at udbygge resolutionens bestemmelserne.
- (2) De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa's (FN/ECE) konvention om grænseoverskridende virkninger af industriulykker, der indeholder bestemmelser om bl.a. forebyggelse, beredskab, oplysning og inddragelse af offentligheden, varslingsystemer for industriulykker, indsats og gensidig assistance, der trådte i kraft den 19. april 2000. Konventionen blev godkendt af Fællesskabet ved Rådets afgørelse af 23. marts 1998¹⁴.
- (3) Den ordning, der nu foreslås, supplerer Fællesskabets handlingsprogram inden for civilbeskyttelse ved at stille assistance til rådighed i tilfælde af ulykker og katastrofer. Den vil fremme en koordineret assistanceindsats og mobilisering af redningsmandskaber, ekspertise og andre nødvendige ressourcer gennem en udbygget fællesskabsberedskabsstruktur og -netværk af medlemsstaternes nationale

¹⁰ EFT C , , s. .

¹¹ EFT C , , s. .

¹² EFT C , , s. .

¹³ EFT C , , s. .

¹⁴ EFT L 326, 3.12.1998, s. 1.

beredskabscentre. Den omfatter ligeledes mulighed for at indsamle valideret nødssituationsinformation og formidle den til medlemsstaterne.

- (4) Ordningen tager hensyn til relevant fællesskabslovgivning og internationale forpligtelser.
- (5) I tilfælde af en katastrofe eller alvorlig ulykke i Unionen, eller en overhængende fare herfor, der måtte forårsage grænseoverskridende virkninger, eller som måtte resultere i en anmodning om assistance fra en eller flere medlemsstater, er der behov for en passende information gennem et fastlagt varslingsystem.
- (6) Der skal træffes forberedende foranstaltninger på fællesskabsplan for at gøre det muligt at mobilisere og koordinere en redningsindsats med den nødvendige fleksibilitet, og det skal sikres, at beredskabet og andre ressourcer sættes ind effektivt, og at de supplerer hinanden indbyrdes.
- (7) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet giver en fællesskabsordning en merværdi ved at støtte og supplerer de nationale ordninger for gensidig assistance. Der skal med en sådan ordning kunne mobiliseres og koordineres assistanceindsatser for at reducere tab af menneskeliv, skader på personer og materiel såvel som økonomiske og miljømæssige skader og derved komme nærmere på målsætningerne for social samhørighed og solidaritet.
- (8) Unionens randområder har særlige træk på grund af deres geografi, terræn og samfundsøkonomiske forhold. Der er indsatsvanskeligheder forbundet hermed, og i tilfælde af større ulykker opstår der specielle behov for assistance. Denne fællesskabsordning vil også fremme imødekommelse af disse behov.
- (9) Det er nødvendigt at gøre de forskellige redningsindsatser mere gennemsigtige, udbygge og styrke dem i en fortsat bestræbelse på at opfylde traktatens målsætninger.
- (10) De foranstaltninger, der er nødvendige til at gennemføre denne ordning, vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 28. juni 1999¹⁵ om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.
- (11) Ved at anvende det samme udvalg til denne fællesskabsordning som for det igangværende fællesskabshandlingsprogram inden for civilbeskyttelse sikres der overensstemmelse og komplementaritet.
- (12) Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab indeholder ikke de nødvendige beføjelser til at vedtage denne beslutning ud over henholdsvis artikel 308 og 203,

¹⁵ EFT L 184, 17.7.1999, s.23

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Der oprettes hermed en fællesskabsordning for civilbeskyttelsesindsats i tilfælde af katastrofer eller alvorlige ulykker, eller en overhængende fare herfor, der måtte kræve øjeblikkelig indsats (i det følgende benævnt 'ordningen').
2. Hensigten med ordningen er at hjælpe med til at sikre en bedre beskyttelse af personer, miljøet og ejendom i tilfælde af naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer og miljøulykker, herunder utilsigtet havforurening, der forekommer i eller uden for Den Europæiske Union. Hovedformålet med ordningen er at yde assistance i nødsituationer og forbedre koordineringen af denne indsats.
3. Ordningen består af forskellige foranstaltninger, herunder:

bestemmelse af de ressourcer, der er til rådighed for en koordineret assistanceindsats i nødsituationer;

udarbejdelse af et uddannelsesprogram;

opstilling af vurderings- og koordineringshold;

oprettelse af et varslingsystem.

Artikel 2

1. I tilfælde af en alvorlig ulykke i Fællesskabet, eller en overhængende fare herfor, der forårsager eller måtte forårsage grænseoverskridende virkninger, eller som måtte føre til en anmodning om assistance fra en eller flere medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor nødsituationen optræder, øjeblikkelig:

de medlemsstater, der måtte berøres af katastrofen eller ulykken, og

Kommissionen, for at denne om nødvendigt kan informere de andre medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene.
2. Denne meddelelse sendes via varslingsystemet.

Artikel 3

For at sikre, at medlemsstaterne kan yde effektiv nød- og katastrofehjælpsindsats, skal de:

- (a) inden for deres redningsberedskab på forhånd udpege et indsatshold, der står til rådighed eller som kan indsættes i udlandet med meget kort varsel, normalt med en responstid på 2-24 timer efter en anmodning om assistance, idet der tages hensyn til, at indsatsholdets sammensætning skal afhænge af katastrofetyper og af de særlige behov i forbindelse med den pågældende katastrofe;
- (b) meddele Kommissionen disse oplysninger senest seks måneder fra denne beslutnings vedtagelse, og herefter eventuelle ajourføringer af disse oplysninger;

- (c) overveje om der er behov for ligeledes at yde anden støtte i indsatsen, såsom specialuddannet personel og specialmateriel til indsats ved specielle nødsituationer, herunder ressourcer fra ikke statslige organisationer og andre relevante organer.

Artikel 4

Med henblik på en velkoordineret civilbeskyttelsesindsats i tilfælde af en katastrofe, og for at sikre kompatibilitet og komplementaritet mellem de forskellige hold, skal Kommissionen:

- (a) udarbejde et uddannelsesprogram for indsatsholdene, der omfatter fælles kurser og øvelser og en udvekslingsordning, hvorved enkeltpersoner kan udlånes til indsatshold i andre medlemsstater;
- (b) indføre muligheden for at mobilisere mindre vurderings- og koordineringshold og indsætte dem øjeblikkeligt til ulykkesstedet for at gøre indsatsen mere effektiv og eventuelt være forbindelsesled til de ansvarlige myndigheder i det land, der anmoder om assistance;
- (c) opstille et program for evaluering og formidling af de høstede erfaringer.

Artikel 5

1. Når der opstår en nødsituation i Fællesskabet, kan en medlemsstat anmode om assistance:

gennem Kommissionens ansvarlige tjenestegrene. Efter modtagelse af en sådan anmodning, skal Kommissionen straks:

videresende anmodningen gennem medlemsstaternes nationale kontaktpunkter;

fremme mobiliseringen af indsatshold, ekspertise og anden indsatsstøtte;

indsamle validerede oplysninger om nødsituationen og formidle dem til medlemsstaterne;

direkte hos andre medlemsstater.
2. En medlemsstat, der modtager en anmodning om assistance, skal øjeblikkelig afgøre, og informere den anmodende medlemsstat direkte eller gennem Kommissionens ansvarlige tjenestegrene, hvorvidt den er i stand til at yde den nødvendige assistance og angive omfanget af og betingelserne for den assistance, landet kan yde.
3. De grundlæggende principper for assistanceindsats i Fællesskabet er fastlagt i bilaget til denne beslutning.
4. Denne artikels bestemmelser kan på anmodning også anvendes ved indsatser uden for Fællesskabet.

Artikel 6

Følgende kan deltage i ordningen:

- Ansøgerlandene i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i Europa-aftalerne, i deres tillægsprotokoller og i de afgørelser, der er truffet af de respektive associeringsråd
- Cypern, Malta og Tyrkiet på grundlag af de bilaterale aftaler, der indgås med disse lande.

Artikel 7

Kommissionen gennemfører de foranstaltninger, der er tilknyttet ordningen i overensstemmelse med de i artikel 8 fastlagte procedurer.

Artikel 8

1. Når der henvises til denne artikel, finder artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse. Den frist, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i af 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
2. Kommissionen bistås af det samme forvaltningsudvalg, som der blev oprettet ved Rådets afgørelse af 9. december 1999 om indførelse af et EF-handlingsprogram for civilbeskyttelse¹⁶.
3. Til gennemførelse af denne beslutning opstiller Kommissionen fælles regler, navnlig for følgende:
 - bestemmelse af de ressourcer, der er til rådighed for koordineret assistanceindsats i tilfælde af nødsituationer;
 - udarbejdelse af et træningsprogram;
 - oprettelse af vurderings- og koordineringshold;
 - indførelse af et varslingsystem;såvel som for ledelsen af assistanceindsatsen, idet der tages hensyn til de traditionelle tilknytningsforhold staterne imellem, og specialisering af holdene, f.eks. inden for bestemte discipliner eller i forbindelse med bestemte farer.

Artikel 9

Omkostninger i forbindelse med foranstaltninger omhandlet i artikel 1, stk. 3, dækkes fuldt ud ved fællesskabsfinansiering.

¹⁶ EFT L 327, 21.12.1999, s. 53

Artikel 10

Kommissionen vurderer beslutningens gennemførelse hvert tredje år fra ikrafttrædelsen.

Artikel 11

Denne beslutning træder i kraft den 1. juli 2001.

Artikel 12

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

De grundlæggende principper for assistanceindsats i Fællesskabet¹⁷

1. Assistance skal normalt bestå i øjeblikkelig indsættelse af indsatshold med udstyr og hjælpemateriel på ulykkesstedet med henblik på redning og beskyttelse af personer og beskyttelse af ejendom, herunder kulturarven, og miljøet.
2. Indsatshold skal være forsyningsmæssigt uafhængige og selvtilstrækkelige *in situ* i mindst 48 timer. Når deres lager er opbrugt, foretages alle forsyninger af subsistensmidler til indsatsholdene og normal efterfyldning af deres udstyr af den medlemsstat, der anmoder om assistance.
3. Den medlemsstat, der anmoder om assistance, er ansvarlig for ledelsen af assistanceindsatserne. Myndighederne i den medlemsstat, der anmoder om assistance, skal fastlægge retningslinjer og om nødvendigt bestemme grænserne for de opgaver, der gives indsatsholdene uden at give detaljer om deres udførelse, der overlades til den person, der er udpeget af den medlemsstat, der tilbyder assistance.
4. Den medlemsstat, der anmoder om assistance, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre sikkerheden af indsatsholdets medlemmer fra den medlemsstat, der tilbyder assistance.
5. For at kunne yde effektiv assistance skal indsatsholdene gives adgang til alle steder, hvor deres samarbejde er påkrævet, som angivet af de myndigheder, der er ansvarlige for operationen. Den medlemsstat, der anmoder om assistance, skal sørge for, at der sættes alle nødvendige hjælpemidler ind, herunder kommunikationsmidler.
6. Den medlemsstat, der anmoder om assistance, skal undersøge procedureerne for hurtig udstedelse af de nødvendige tilladelser, navnlig for exceptionelle transporter, og skal ligeledes sørge for gratis anvendelse af infrastrukturer i de tilfælde, hvor der opkræves transit-, motorvejs-, havne- eller lufthavnsafgifter.
7. For at sikre hurtig og effektiv hjælpeindsats tilstræber den medlemsstat, der anmoder om assistance, og i givet fald transitmedlemsstater, at reducere indsatsholdenes grænsekontrol og -formaliteter til et minimum; dette gælder også det udstyr og hjælpemateriel, de medfører til at udføre deres opgave, herunder lægeudstyr og medicin.

Til denne ende udstedes et universalcertifikat, der beskriver indsatsholdets opgave og sammensætning, af myndighederne i den medlemsstat, der tilbyder assistance, og dette certifikat forevises sammen med en fuldstændig fortegnelse over indsatsholdets udstyr og hjælpemateriel, så vidt muligt når den berørte medlemsstats territorium nås eller senest en måned efter denne dag.

Hver medlemsstat skal tillade fly fra de andre medlemsstater, der direkte deltager i hjælpeindsatsen eller som transporterer udstyr, at overflyve dets territorium og lande og starte på forud bestemte steder. Flyvningerne skal være tilrettelagt og udført i

¹⁷ Disse principper vil ligeledes gælde for ansøgerlande, der ønsker at deltage i ordningen

overensstemmelse med luftfartsreglerne og anvendelsen af luftrummet, der gælder i den pågældende medlemsstat.

8. Skulle der ikke allerede være aftaler om det modsatte de berørte medlemsstater imellem, såsom bilaterale aftaler, bærer den medlemsstat, der anmoder om assistance alle omkostninger ved den assistance, der ydes af den medlemsstat, der tilbyder assistance.

Medlemsstater kan i betragtning af katastrofens særlige art og omfanget af de skader, den medlemsstat, der anmoder om assistance, lider, tilbyde assistancen fuldstændig eller delvis omkostningsfri.

Den medlemsstat, der tilbyder assistance, kan til enhver tid også frafalde hele eller en del af tilbagebetalingen af de påløbne omkostninger.

Så længe hjælpeindsatsen varer, skal den medlemsstat, der anmoder om assistance sørge for fuld kost og logi for indsatsholdene fra den medlemsstat, der tilbyder assistance, og hvis deres forsyninger og provisioner slipper op, skal den medlemsstat, der anmoder om assistance, på egen bekostning genforsyne dem.

9. Undtagen i tilfælde af behørigt bevist svindel eller alvorlig tjenesteforseelse skal den medlemsstat, der anmoder om assistance, afholde sig fra at stille noget krav om kompensation fra andre medlemsstater for skader, der er forvoldt deres ejendom eller tjenestepersonel, hvor sådanne skader er en følge af den assistanceindsats, der er ydet i henhold til denne beslutning.

I tilfælde af skader forvoldt på tredjeparter som resultat af hjælpeindsatser skal den medlemsstat, der anmoder om assistance, samarbejde med den medlemsstat, der tilbyder assistance, for at finde frem til kompensation for sådanne skader.

10. Når hjælpeindsatserne er afsluttede skal den medlemsstat, der tilbyder assistance og den medlemsstat, der anmoder om assistance, aflægge rapport for Kommissionen om katastrofen og om, hvilke foranstaltninger der blev truffet. Kommissionen informerer de andre medlemsstater herom.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Rådets beslutning om fastlæggelse af en fællesskabsordning for koordinering af civilbeskyttelsesindsatsen i katastrofetilfælde.

2. BUDGETPOST

B4-3300

3. RETSGRUNDLAG

EF-traktatens artikel 308 og Euratom-traktatens artikel 203

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1. Generelle formål

Hovedformålet med ordningen vil være at yde støtte i tilfælde af nødsituationer og gøre koordineret assistanceindsats lettere. Inden for ordningens rammer vil Kommissionen forbedre mobiliseringen af indsatsholdene, ekspertisen og andre støttefunktioner. Sådanne ressourcer, der øjeblikkeligt kan mobiliseres og stilles til rådighed, kan der anmodes om hos Kommissionens ansvarlige tjenestegrene og medlemsstaternes civilbeskyttelsesnetværks kontaktpunkter.

Der kræves fire vigtige elementer for at nå disse mål gennem en forbedret ordning, nemlig:

Bestemmelse af de ressourcer, der er til rådighed til koordineret assistanceindsats i tilfælde af nødsituationer;

opstilling af et uddannelsesprogram;

oprettelse af vurderings- og koordineringshold;

etablering af et varslingsystem.

Indsatsholdene vil være ordningens hjørnesteen. I styringen af nødsituationer er der imidlertid altid behov for stor fleksibilitet, og derfor vil medlemsstater og tredjelande også have mulighed for at anmode om anden støtte, herunder specialuddannet personel og specialudstyr til indsats ved særlige nødsituationer. Kommissionen vil etablere en mulighed for at mobilisere mindre vurderings- og koordineringshold og indsætte dem øjeblikkeligt til ulykkesstedet for at gøre indsatsen mere effektiv.

Ansøgerlande vil blive opfordret til at deltage i den forbedrede fællesskabsordning.

4.2. Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens forlængelse

Fællesskabsordningen for civilbeskyttelsesindsats i tilfælde af nødsituationer indføres på permanent basis.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1. Ikke-obligatoriske udgifter

5.2. Opdelte bevillinger

5.3. Indtægtstype

Det maksimale beløb til denne ordning er EUR 1,5 mio om året.

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

Udgifterne i forbindelse med Kommissionens foranstaltninger i forbindelse med denne fællesskabsordning vil blive fuldstændigt dækket af fællesskabsfinansiering.

Det drejer sig om følgende omkostninger:

Ekspertise, herunder gebyrer, rejse- og opholdsudgifter; leje og anvendelse af udstyr; etablering af netværk mellem de pågældende afdelinger i Fællesskabet; beskrivende analyser, økonomiske og statistiske analyser; fælles kurser og øvelser for indsatsholdene, en udvekslingsordning hvor holdmedlemmerne indsættes i andre medlemsstaters hold samt vurdering og formidling af erfaringer; oversættelse og redaktion samt udgifter til vurdering af programmet. Dertil kommer de årlige udgifter til kommunikationsnetværket fra 2003, når det forventes at være i drift, der anslås til EUR 150 000, baseret på det netværk, der anvender den IDA-finansierede infrastruktur 'Tværeuropæiske datanet mellem administrationerne' (TESTA).

Ekspertise som støttefunktion ved indsats i tilfælde af nødsituationer og fremme af assistance, der inddrager andre ressourcer; udgifter i forbindelse med døgnvagten.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1. Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (forholdet mellem gennemsnitsomkostningerne pr. enhed og de samlede omkostninger)

Omkostningerne ved enkeltforanstaltninger eller -aktioner varierer alt efter den pågældende type foranstaltning eller aktion, den måde hvorpå den er tilrettelagt, og normalt antallet af deltagere. Der forventes et årsbudget på EUR 1,5 mio. for de forskellige foranstaltninger. Der er nedenfor anført en forsøgsvis opdeling af udgifter.

Indsatshold		
Kurser	EUR 400 000	(4 kurser x EUR 100 000)
Vurderings- og koordineringshold		
Kurser	EUR 200 000	(2 kurser x EUR 100 000)
Tjenesterejser	EUR 80 000	(5 personer x 10 dage x rejse-udgifter & dagpenge)
Fælles		
Øvelser	EUR 500 000	(2 øvelser x EUR 250 000)
Udvekslingsordning	EUR 250 000	(125 deltagere x EUR 2 000)
Styring af udvekslingsordningen	EUR 70 000	
I ALT	EUR 1 500 000	

7.2. Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (løbende priser)

Fordeling	År n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende år
	1.5	1.5	1.5	1.5	1.5	1.5
I alt	1.5	1.5	1.5	1.5	1.5	1.5

7.3. Udgifter til undersøgelser, eksperter m.m. opført i budgettets del B

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (løbende priser)

	År n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende år	I alt
- Undersøgelser	-	-	-	-	-	-	-
- Ekspertmøder ¹⁸	-	-	-	-	-	-	-
- Oplysninger og offentliggørelser	-	-	-	-	-	-	-
Total	-	-	-	-	-	-	-

7.4. Forfaldsplan for forpligtelses-/betalingsbevillinger

Mio. EUR

	År n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende år	I alt
Forpligtelsesbevillinger	1.5	1.5	1.5	1.5	1.5	1.5	
Betalingsbevillinger							
år n	0.90	0.45	0.15				
n+1	-	0.90	0.45	0.15			
n+2	-	-	0.90	0.45	0.15		
n+3	-	-	-	0.90	0.45	0.15	
n+4	-	-	-	-	0.90	0.45	
n+5 og følgende år	-	-	-	-	-	0.90	
I alt	0.90	1.35	1.5	1.5	1.5	1.5	

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Udbetalinger efter kontrakter med modtagerne eller erklæringer fra dem sker på grundlag af de faktiske udgifter, når Kommissionen har kontrolleret dem;

¹⁸ Omkostninger, der opfylder kriterierne i Kommissionens meddelelse af 22.4.1992 (SEC(92) 769).

inden kontrakten eller erklæringen fra modtageren underskrives, forlanges et overslag over udgifterne;

før udbetalingen finder sted, vil der blive anmodet om bilag, som kontrolleres af Kommissionen;

kontrakterne eller erklæringerne fra modtagerne indeholder bestemmelse om kontrol på stedet (regelmæssig revision).

9. OPLYSNINGER OM OMKOSTNINGSEFFEKTIVITET

9.1. Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

De specifikke målsætninger nås med følgende foranstaltninger:

Mobilisering af ekspertise, der indsættes i tilfælde af en nødsituation som støtte for det beredskab, der allerede findes i en medlemsstat eller et tredjeland til indsats ved en naturkatastrofe eller menneskeskabt katastrofe, ved at yde assistance med hensyn til at vurdere situationen og koordinering af indsatsholdene;

fælles uddannelse i løsning af indsatsopgaver;

fælles øvelser;

muligheder for holdmedlemmer for at gøre tjeneste på udvekslingsbasis i andre medlemsstaters hold.

Målgruppen er personalet i de relevante offentlige myndigheder på forskellige niveauer (lokalt, regionalt og centralt) og organisationer eller andre organer, der måtte deltage i civilbeskyttelsesindsatser i tilfælde af naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer eller miljøulykker, herunder utilsigtet havforurening.

9.2. Begrundelse for foranstaltningen

En forstærket struktur eller ordning vil sikre en bedre beskyttelse af personer, miljøet og ejendom i tilfælde af naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer eller miljøulykker, herunder utilsigtet havforurening: En velbefæstet og integreret ordning ville gøre det muligt at undgå huller eller forsinkelser i gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger. Indførelse af mere effektivt samarbejde og koordination, herunder af medlemsstaternes assistance, kunne desuden udvirke en betydelig forbedring af indsatserne. Formålet med ordningen vil være at træffe forberedende foranstaltninger, således det er muligt at mobilisere og koordinere den nødvendige assistanceindsats i en given nødsituation, idet der tages hensyn til behovet for fleksibilitet med hensyn til indsatsholdenes rettidige og effektive indsatskapacitet.

9.3. Overvågning og evaluering af foranstaltningen

De foranstaltninger, der skal sikre indsatsholdenes kapacitet, og som skal finansieres, vil med henblik på en udtalelse blive forelagt det udvalg, der er omhandlet i den foreslåede beslutnings artikel 8.

Ifølge den foreslåede beslutning skal Kommissionen vurdere beslutningens gennemførelse hvert tredje år fra ikrafttrædelsen.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (DET ALMINDELIGE BUDGETS SEKTION III, DEL A)

Den faktiske mobilisering af de fornødne administrative ressourcer vil afhænge af Kommissionens årlige beslutning vedrørende ressourceallokeringen, som vil tage hensyn til det antal ansatte og de supplerende beløb, som budgetmyndigheden godkender.

10.1. Indvirkningen på antallet af stillinger

Stillingsstype		Antal ansatte, der skal tilknyttes forvaltningen af foranstaltningen		Heraf		Varighed
				Faste stillinger	Midlertidige stillinger	
Tjenestemænd eller midlertidig ansatte	A	1	-	1		Faste stillinger
	B	1		1		
	C	1		1		
Andre ressourcer						
I alt		3		3		

For de supplerende ressourcers vedkommende angives, i hvilket tempo det vil være nødvendigt at stille dem til rådighed..

10.2. De supplerende menneskelige ressourcers samlede finansielle indvirkning

EUR

	Beløb	Beregning
Tjenestemænd	[178.000]	1 A x EUR [84 000], 1 B x EUR [55 000], 1 C x EUR [39 000]
Midlertidigt ansatte	-	
Andre ressourcer (anfør budgetpost)	34 000	(jf. 10.3)
I alt	212 000	

Beløbene skal svare til de samlede udgifter til de supplerende stillinger for foranstaltningens samlede varighed, hvis foranstaltningen er af bestemt varighed, og til udgifterne for 12 måneder, hvis den er af ubestemt varighed.

10.3. Forøgelse af andre driftsudgifter som følge af foranstaltningen

EUR

Budgetpost	Beløb	Beregning
A0-7031 Udvalg	13 500	1 møde x 18 medlemmer x EUR 750
A0-7030 Ekspertmøde	13 500	1 møde x 18 medlemmer x EUR 750
A0-7010 Tjenesterejser	7 000	10 tjenesterejser x EUR 700
I alt	34 000	

De anførte beløb skal svare til foranstaltningens samlede udgifter, hvis den er af bestemt varighed, og til udgifterne for 12 måneder, hvis den er af ubestemt varighed.